

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2019. gada februāra avīze
Nr. 2 (244)

Foto – Valda Otvare

Paziņojums

Informējam, ka autobusa reiss Nr.6338 Madonas – Mētriena – Rāksala, tiek pārcelts no otrdienas – 2019. gada 12. marta uz trešdienu – 2019. gada 13. martu un turpmāk, sākot ar 2019. gada 13. martu, autobuss maršrutā Madona – Mētriena – Rāksala kursēs trešdienās, lai nodrošinātu iedzīvotāju nokļūšanu pie ģimenes ārsta tā pieņemšanas dienās.

Mētrienas pagasta pārvalde

*snieg
ārs baltos sniega ziedos
nav prātam aptverams
cik balti ziedēt var
ka liekas pavasars –
zied kupenas kā ievas
un dārza stūrī zied
pat sudrabegles zars
kā sniegiem saziēd pasaule
tā sirds zied sniegiem līdzī
un palo dvēsele
kā mazais meža strauts
jo sirds jau neapsnieg –
spurdz putniem līdzī
kad ilgās spārnos celties sauc
un tu uz baltās meža takas
apsnidzis kā sētā sniegavīrs
vien acis mirdz kā dzidras akas
kur atmirdz sniega rozēs debesis
un vārdi silti pukainīši
no lūpām viegli maigi krīt
lec krūtīs mazi sienāzīši
steidz plauksta plaukstu sasildīt
snieg
ārs baltos sniega ziedos
nav prātam aptverams
cik balti ziedēt var
ka liekas pavasars –
zied kupenas kā ievas
un dārza stūrī zied
pat sudrabegles zars
/Gundega Salna/*

Februāris īsumā

- 03.02.** Dalības Madonas novada volejbola čempionāta priekšsacīkstēs Cēsvainē.
- 05.02.** Tautas namā privātpasākums.
- 12.02.** Projekta ietvaros policijas darbinieku lekcija Mētrienas pamatskolas izglītojamajiem.
- 13.02.** Projekta ietvaros Mētrienas pamatskolas izglītojamo baseina apmeklējums Barkavā.
- 14.02.** Projekta ietvaros Mētrienas pamatskolas izglītojamo Viešūra kalna apmeklējums.
- 14.02.** Mētrienas pasta nodaļa pārceļas uz jaunām telpām Mētrienas pagasta pārvaldes ēkā.

15.02. Audzēkņi no Mētrienas piedalās Žetonu vakarā Madonas pilsētas vidusskolā.

16.02. Madonas novada volejbola čempionāta finālsacensības Madonā.

17.02. Madonas novada un Mētrienas kausu izcīņas sacensībā zemledus makšķerēšanā uz Odzijas ezera ledus.

21.02. Mētrienas pamatskolas skolēnu vecāku sapulce.

23.02. Senioru balle Mētrienas tautas namā.

23.03. Mētrienas kausa izcīņas sacensības volejbolā.

23.02. 43 gadu vecumā Ozolkalna kapos guldīts Oļegs Kondratjevs.

Notikumus apkopojā Ilmārs Grudulis

No sākuma līdz beigām balta deg...

REDZESLOKĀ

Kā svece deg.

Cik skaisti svece deg!

Cik balta liesma šūpodamās mirgo!
Un tumša bēg. Un atkal – gaisma bēg.
Un Dievs ar velnu manu dvēseli tirgo.

Bet svece deg.

Cik skaisti svece deg!

Un tumša kuplo galvu noliec brīna:
No sākuma līdz beigām balta deg,
Līdz deglis lēnām ieslīgst parafīnā.

Bet kaut kas blāv,

Vēl kaut kas gaiši blāv,

Vēl manās acīs sveču gaisma mirgo.
Bet priekšā lielais debess tirgus stāv,
Kur Dievs ar velnu sveču dvēseli tirgo.

Tā par sveci rakstījis Imants Ziedonis. Februāris ir Sveču mēnesis. Mūsu senči jau sen ir zinājuši un piekropuši sveču liešanas un dedzināšanas tradīcijas. Šodien sveču vieta mūsu ikdienā, protams, ir citādāka, bet nevar nenovērtēt to pozitīvo ietekmi uz telpas noformējumu un noskaņu. Februāris ir tumšs un auksts laiks. Latvijas ziemas ir neprognozējamas un dažādas, ar to mūsu zeme ir īpaša.

2. februāris arī ir ziemas vidus, un šajā laikā katram pietrūkst jau saules enerģijas, tāpēc sveces ar savu dzīvo liesmu un siltumu ir avots, kas spēj lielā mērā to mums dot. Varētu domāt, ka latviešiem īpašās Sveču dienas dēļ sveču lietošanai ikdienā vajadzētu būt ierastai, tomēr Eiropā, it īpaši Ziemeļvalstīs, sveču dedzināšana ir daudz ikdienišķāka. Bet pamazām arī Latvijā sveces arvien vairāk ienāk mūsu ikdienā un svētku brīžos.

Veikalos ir pieejams tik plašs klāsts dažādu toņu, smaržu un formu sveču, ka žilbst acis. Izvēle ir apgrūtināta. Varbūt tomēr pamēģināt mājās radīt? Mērienā ar to nodarbojas Vizma Krasta. Lūk, ko viņa pastāstīja!

„...viss iesākās ar bitēm. Kur bites, tur vaski un propoliss. Kad vaski uzkrājās, tos izkausēju. Vaska ruļļus nodevu bišu bodē. Tur tik daudz un dažādas formas vaska sveces – smukas sveces par smuku naudu. Tā kā dīvaini likās pirkt to, ko pati varu pagatavot. Sieviešu klubīnā „Ābele” Daiga reiz sarīkoja sveču liešanas nodarbības. Tādai liešanai vajadzīgas formiņas. Tās te nekur nebija nopērkamas. Internetā uzzināju, kā iegūt sveces ar mērcēšanas paņēmieniem. Tas man likās vispieņemamākais. Man ļoti patīk propolisa un vaska smaržas, turpretim veikala aromātiskās sveces kairina elpceļus. Tā pamazām sarūpēju vajadzīgos piederumus. Vaskus kausēju, daktis mērcēju, sveces dedzinu. Vajadzīgs laiks un pacietība. Pašreiz darīnu 9 un 19 centimetrus garas sveces”.

Vizma ar savām svecēm piedalījās arī rokdarbu izstādē – tirdziņā pirms Ziemassvētkiem pagasta bibliotēkā. Un viņas radītais brīnums ātri vien atrada ceļu pie cilvēkiem, kuri mīl gaismu, siltumu, mīlestību.

Paldies, Vizma, par sarunu. Lai Tev pietiek spēka radīt gaišumu mums apkārt!

Solvita Stulpiņa

Foto no Vizmas Krastas personīgā arhīva

Vizmas sveces.

Skatuves runas konkurss

SKOLAS ZIŅAS

Arnolds Vičs

Jorens Broks

28. februārī Jāņa Norviļa Madonas Mūzikas skolas telpās notika Madonas novada skolēnu skatuves runas konkurss, kurā piedalījās Mērienas pamatskolas sākumskolas audzēkņi Jorens Broks un Arnolds Vičs. Konkursa dalībniekam vajadzēja runāt vienu prozas un vienu dzejas darbu. Jorens deklamēja U. Ausekļa dzejoli „Tur ir Latvija” un M. Kļavas „Akmens ceļa malā”. Arnolds skaitīja M. Cielēnas dzejoli „Mūsu zeme” un A. Auziņa prozas darbu „Plaukstās smaržo vasara”. Abi skolēni saņēma I. pakāpes diplomus. Apsveicam!

Skolēnus konkursam sagatavoja skolotāja Astra Kraukle. Paldies Jorena un Arnolda vecākiem par atbalstu!

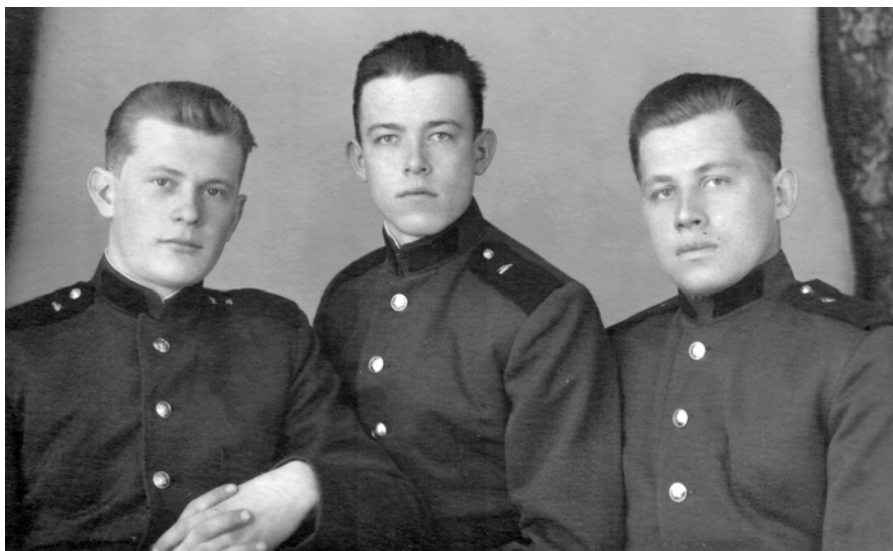
Solvita Stulpiņa
Astras Kraukles foto

23. februāris

ATMIŅAS

Agrāk šo datumu, arī padomju Latvijā, atzīmēja kā Sarkanās armijas (no 1946. g. padomju) dzimšanas dienu. Būtība tā bija 1918. gadā Krievijas bolševiku izveidota armija, ar imperiālistisku raksturu, sveša Latvijas interesēm. Lai atceramies, kādu nostāju 1991. gadā ieņēma Baltijas kara apgabala pavēlniecība, Latvijai esot ceļā uz neatkarības atgūšanu.

Mani obligātajā karadienestā iesauca 1961. gada decembrī. Tas bija laiks, kad „Aukstais karš” starp Padomju Savienību un Rietumu valstīm draudēja pāraugt kodolkarā. Berlīnes mūra uzcelšana 1961. gada augustā, pēc tam Kubas krīze utt. Par laimi, saprāts uzvarēja un karot nevajadzēja. Dienēju Kijevas kara apgabalā, netālu no Kijevas. Spilgtākie iespaidi, kad mūsu karaspēka daļa (motostrēlnieki) ar bruņutransportieriem piedalījāmies 1. maijā un 7. novembra svētku parādēs Kijevā. Virzījāmies pa pilsētas galveno ielu Kreščakiku. Atmiņā iespiedies patīkamu smaržu vilnis, kas nāca no tribiņu puses, kurā atradās Ukrainas PSR vadība un viesi. Tagad šokējoša un nepieņemama ir Krievijas agresija pret neatkarīgo Ukrainu. Dienēt tolaik vajadzēja trīs gadus. Iespaidi par dienesta biedriem (pārsvārā ukraiņi), komandie-

Es viducī, pa kreisi E. Zariņš (vēlāk Saldus rajona pūtēju orķestru virsdiriģents), pa labi – Vītols (1970. gados Rīgas pilsētas izpildu komitejas darbinieks). Esam uzņemti Ukrainā, Lubānas pilsētas fotosalonā 1962. g. aprīlī.

riem - virsniekiem palikuši labi. Ārpusreglamenta (ģedovščinas) attiecības starp kareivjiem nepastāvēja. Tās bijušas agrāk, kad aizsardzības ministra posteni ieņēma maršals Žukovs (līdz 1957. g.) un no 1967. gada, kad kareivju kontingenta trūkuma dēļ padomju armijā iesauca arī krimināli sodītas personas.

Uzvaras dienu, 9. maiju, līdz 1965. gadam nesvinēja, bet nosaukums „Lielais Tēvijas karš” izrādījās izgudrots vēlāk. Krievu rakstniekam Viktoram Astafjevam tas zināms vienīgi kā Vācijas –

PSRS karš, kura ceļus viņš izstaigāja no septiņpadsmit gadu vecuma.

Šis piekabinājums lai ir kā norādījums jaunajai paaudzei atšķirt melus no patiesības.

23. februāris pēc PSRS sabrukuma neatkarīgajā Latvijā vairs nav aktuāls, bet Krievijā to svin kā „Tēvijas aizstāvja dienu”. Vīriešu diena Latvijas kalendāros nav atzīmēta. Tās saistībai ar 23. februāri nav pamata.

Austris Apsītis
Foto no personīgā arhīva

Uzvaras nebeidzas

SKOLAS ZIŅAS

Janvāra numuriņā rakstījām par Riharda Raiena Jefimova sasniegumiem Latvijas profesionālās ievirzes mūzikas izglītības iestāžu 10V un 20V izglītības programmas „Pūšaminstrumentu spēle” audzēkņu Valsts konkursa II kārtā, kur viņš ieguva 1. vietu. Viņš tika izvirzīts turpināt cīnīties par sasniegumiem uz Rīgu.

14. februārī Rihards Valsts konkursa finālā ieguva augsto III. vietu.

Mēs sveicam un lepojamies!

Solvīta Stulpiņa
Foto no Riharda personīgā arhīva

Rihards kopā ar mammu Zintu Rīgā pēc konkursa.

Rihardu sveic Mētrienas pamatskolas direktore Vallija Sīpola.

Volejbols novada čempionāta finālā un Mētrienas kausa izcīņā

SPORTS

16. februārī Barkavas pamatskolas sporta zālē notika novada atklātā volejbola čempionāta finālsacensības. Par godalgotām vietām cīnījās četras komandas – Ļaudona, Mētriena, MADNO un „Logu maiņa”.

Pirmajā spēlē ļoti grūtā cīņā Mētriena zaudēja MADNO komandai ar rezultātu 2:3. Piektajā setā mētrieniešus no vēlamā rezultāta šķīra tikai divi punkti. Arī cīņa par 3.vietu Mētrienas un Ērgļu komandām nebija viegla. Atkal pieci seti. Veiksmīgāki bija mētrienieši, kuri guva uzvaru.

1. un 2. vietu dalīja MADNO un „Logu maiņas” komandas.

Mētrienas komandas rindās cīnījās Armands Grudulis, Uģis Eglītis, Andris Seržāns, Edmunds Malta, Artūrs Fridrihsons, Roberts Fridrihsons un Norberts Aleknavičs.

Labākā spēlētāja balvu pasniedza Armandam Grudulim.

Kā parasti stabili spēlēja Artūrs Fridrihsons un uzbrukumā izcēlās Andris Seržāns.

Apbalvošana notika svinīgos apstākļos. Rīkotāji bija sarūpējuši visām komandām galdiņus ar uzkodām. Pēc tam notika balve.

47. reizi 23. februārī notika Mētrienas kausa izcīņa vīriešu volejbola komandām. Cīņas bija ļoti interesantas, un rezultāti zināmā mērā negaidīti.

Savdabīgu rekordu uzstādīja Mazsalacas novada Ramatas pagasta komanda, iegūstot Mētrienas balvu sesto gadu pēc kārtas.

2. vietu ieguva ļoti progresējošā Ļaudonas vidusskolas komanda.

3. vietā palika Madonas, Degumnieku un Barkavas sastādītā komanda. Mājnieki spiesti bija ieņemt 4. vietu.

Sparīgi cīnījās Mētrienas jauniešu komanda, kura tomēr augstāk par 5. vietu netika.

Mētrienas pieaugušo volejbolistu komandā spēlēja trīs Fridrihsonu dinastijas pārstāvji – Artūrs, Kaspars un Kristaps, Andris Seržāns un Rihards Vaivods.

Sacensību organizatori izsaka atzīnību Iļonim Brokānam, Guntim Lazdam, Aleksandram Šrubam un Artūram Fridrihsonam par pašreizējo spēlētāju organizēšanu.

Mētrienas jauniešu komandā spēlēja – Norberts Aleknavičs, Ģirts Prikulis, Rihards Treknais, Linards Leimanis, Artūrs Mālnieks, Renārs Ivāns, Haralds Iesal-

Mūsējie spēlē.

Mētrienas vīriešu volejbola komanda.

Balva ilgdējam trenerim Ilmāram Grudulim.

Medaļu saņem Artūrs Fridrihsons.

Komandas kapteinis Armands Grudulis ar iegūto kausu.

nieks, Salvījs Krauklis, Rinalds Ilgsaliētijs, Ričards Strogovs.

DNB komandā – Ilze Rubule, Aleksands Šrubs, Ervīns Spridzāns, Oskars Eiduks, Nauris Pulkstenis.

Ļaudonas vidusskolas komandā – Andris Jermakovs, Jānis Krasnovs, Ralfs Miškinis, Rovens Miškinis, Lauris Baranovs, Sergejs Plaunovs, Emīls Zemītis.

Ramatas komandā – Iļonis Brokāns, Raivis Juražs, Mairis Juražs, Artūrs Skrebelis, Oskars Ramats, Toms Kļaviņš, Jānis Cēsis.

Ilmārs Grudulis
Līnas Gailumas, Melītas Grudules foto

Mētrienas un Madonas novada sacensības zemledus makšķerēšanā

MAKŠKERĒŠANA

Sacensības notika 17. februārī uz Odzianas ezera ledus. Abas sacensības notika daļīti. Vispirms trīs stundas sacentās par Mētrienas kausu, nākošās trīs stundas tika veltītas Madonas novada kausam.

Abās sacensībās startēja 17 komandas, ar 41 vīru, 9 dāmām un 3 jauniešiem.

1. vietu ieguva komanda „Nāk miegs” no Jēkabpils, ar kopējo zivju svaru 5,115 kilogrami. Tālākajās vietās – Kalsnava ar 4,975 kilogramiem, Ērgļu komanda ar 4,630 kilogramu kopējo zivju svaru.

Individuāli vietas sadalījās sekojoši – pirmais – Ingars Ūdris, otrais – Zintis Viļevičs, trešais – Dainis Ceriņš. Dāmu grupā veiksmīgākā bija Daiga Karlsonē, pēc viņas Liene Štušele un Lāsma Turkopole. Jauniešiem godalgas saņēma Emīls Dils Eltermanis, Guntis Bogatais un Agris Vojevodskis.

Par Madonas novada zemledus mak-

šķerēšanas čempioniem kļuva komanda „Krustpils”, 2. vietā – komanda „Āķi”, trešie komandu vērtējumā bija „Vecie līņi”.

Individuālajā vērtējumā vīriešu konkurencē uzvarēja mētrienietis Rolands Kaļeņikovs ar rezultātu 2,705 kilogrami zivju. 2. vietā Valdis Barūklis ar rezultātu 2,160 kilogramu, bet trešais veiksmīgākais bija Dainis Ceriņš ar rezultātu 1,835 kilogrami.

Dāmu grupas rezultāti sekojoši – Liene Štušele – 1,495 kilogramiem, Ilze Barūkle – 0,965 kilogrami. 3. vietā mētrieniete Kristīne Mutore ar 0,804 kilogramiem zivju svaru.

Visās sacensībās piedalās arī Kristī-

nes māsa Aļona Pavlova, kura gan šoreiz uz sacensībām netika.

Atzinību pelnījušu sacensību finansiālie atbalstītāji – Kaspars Rozītis, Nauris Biķernieks, Rolands Kaļeņikovs, Ervins Krauklis, Intars Tumanovs, Mētrienas pagasta pārvalde un Madonas novada pašvaldība.

Lielu zupas katlu prata uzvārit Aiga Freija. Visas dienas garumā viņai līdzī turējās Andris Vītols un Viktors Aleknavičs.

Pēdējos gados sacensības rīko un galvenā tiesneša pienākumus izpilda Jānis Trops.

Ilmārs Grudulis

Mētrienieši medībās un makšķerēšanā

Vairākas reizes un vairākas grupas februāra mēnesī izbrauca uz Peipusa ezeru. Visi atgriezās ar labiem lomiem. Turklāt jāatzīmē, ka pirmo reizi pie divarpus kilogramu smagas vēdzeles tika Jānis Kuprans. Tuvu kilogramam smagu asari noķēra Viktors Aleknavičs.

Ķērās arī uz vietējā Odzianas ezera. Par lomiem nevarēja žēloties Valērijs Frolovs, Andrejs Stoļerovs un Ivars Bogdanovs.

Zivju ķērāju vidū atzīmējams ir arī Valdis Broks, Uģis Sniedze, Andris Broks, Dainis Trops, Aivars Ilgsalietis, kurš šajā jomā cenšas ieinteresēt arī savus dēlus Valteru un Rinaldu.

Visu gadu turpinās mežacūku medības. Skaistu mežacūku 16. februāra vakarā pie „Laiņniekiem” nošāva Intars Jurgis. Nākamajā

Raķelis pie skolas.

dienā līdzīgs zvērs pienāca pie medību torņa Rāksalā. Kuilis krita pēc Jura Jefimova šāviena.

Ar divām lapsām var lepoties Gunārs Pastars.

26. februāra vakarā divus jentosuņus nošāva Juris Jefimovs.

Pirmais medījums astoņus mēnešus vecā krievu Eiropas laikas Kera kontā. Viņš pārvēra jentosuni „Lejasskolas” tuvumā. Cerams, ka Keris kļūs par labu mednieku, jo viņa senči bija trenēti lāču medībām.

Janvāra numuriņā jau rakstījām par pārdošo raķeli, kurš uzturējās skolas tuvumā, barodamies ar priežu pumpuriem. Toreiz viņu bildēja Daiga Podiņa un Viktors Aleknavičs. Bet šoreiz tas izdevās skolotājai Astrīdai Jefimovai. Putns uzlaidās pat uz klases palodzes un mēģināja raudzīties pa logu.

Ilmārs Grudulis
Astrīdas Jefimovas foto

Projekta aktivitātes

SKOLAS ZIŅAS

Mētrienas pamatskolā tika īstenots projekts „Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem”, kura ietvaros notika dažādi interesanti, saturīgi, izglītojoši un veselībai draudzīgi pasākumi.

12. februārī skolā ieradās Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Madonas iecirkņa kārtības policijas nodaļas inspektore Agnese Krafe un Laura Krīgale. Skolēniem bija iespēja iegūt priekšstatu par atkarībām un to profilaksi. Tika izdalīti un aplūkoti izdales materiāli par narkotiskajām vielām, plakāti par narkotisko vielu ietekmi uz cilvēka organismu. Kā arī skolēni tika informēti par administratīvo sodu sistēmu nepilngadīgajiem. Skolēni noskatījās filmu par atkarībām.

13. februārī skolēni devās uz baseinu Barkavā, kur izbaudīja ūdens peldes un džakuzi vannu.

Savukārt 14. februārī bija „Sniega diena”. Viešūra kalna apmeklējums.

Būs pašiem sava policijas mašīna.

Paldies Ventam Ikauniekam par dāvāto iespēju piedalīties projektā.

Policijas dienas skolā.

Solvīta Stulpiņa

Foto no Mētrienas pamatskolas personīgā arhīva

Pasts jaunajās telpās

Pagasta pārstāvji.

Leldi sveic viņas kolēģi no teātra kolektīva.

Kopā ar „Ābeles” meitenēm.

Mētrienas pasta nodaļas priekšniece Lelde Grudule

Pārdomas pēc apmeklētajiem pasākumiem tautas namā

PASĀKUMI

Mētrienas tautas namā pasākumi notiek diezgan bieži. Tos dāvā ne tikai pašmāju kolektīvi, bet brauc arī viesi no citiem novadiem.

Bieži dzirdam no nelabvēļiem, ka pie mums jau nekas nenotiek. Bet šeit rodas atbilde – vai mēs paši tos apmeklējam? Lai „runā” minētie fakti.

Pirms Jaunā gada bija skatāms mētrieniešu sagatavotais uzvedums „Ziemassvētki egļu jaunaudzē”. Ar lielu interesi varēja vērot mūsu aktieru sniegumu. Šo izrādi, ko bija sagatavojusi Anita Anna Amata, varēja noskatīties visas paaudzes ļaudis. Bet diemžēl skatītāju zālē bija maz. Pat centrā dzīvojošie iedzīvotāji bija par slinkiem, lai redzētu to, ko dara mūsu pašu pašdarbnieki.

Afišās bija lasāms, ka 3. februārī tautas namā viesosies Atašienes amatierteātris ar Monikas Zīles komēdiju „Savedējs”. Luga ir par cilvēku attiecībām un viņu draugu mēģinājumiem „piespēlēt” kādas dāmītes. Izrādes laikā varēja gan pasmieties, gan aizdomāties, kā veidojas cilvēku attiecības. Biļetes cena 1 eiro. Bet zālē bija neērti sēdēt, jo apmeklētāju skaitu varēja uz rokas pirkstiem saskaitīt... Neērti bija Atašienes pašdarbnieku priekšā.

23. februārī – pasākums senioriem. Spēlēja grupa „Draugi”. Uzstājas Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupas audzēkņi ar dziesmām un dejām. Audzinātājas bija veikušas lielu darbu, lai priekšnesumus sagatavotu. Vecāki parūpējušies, lai mazie mākslinieki nokļūtu līdz tautas namam. Bet skatītāju zāle tukša... Par lielu pārsteigumu vai varbūt nicinājumus to apmeklēja divi pensionāri... Un atkal man neērti sēdēt.

Un man radās jautājums – kāpēc centrā dzīvojošie neuzskatīja par vajadzību to apmeklēt. Afišās saliktas, avīzē informācija lasāma. Kāda no pensionārēm vēlāk pavēstīja, ka pie „Šķūnīša” afišu neesot lasījusi. Pēc pasākuma sazvanījos ar vairākiem pensionāriem, lai uzzinātu, kāpēc tā notiek. Pasākums organizēts dienas vidū, ceļš nav slidens. Atbildes bija dažādas – nav zinājuši, jo uz centru reti kad atbrauc, citi iebilda, ka pasākumus avīzē atspoguļo tikai tad, kad tie jau notikuši, afišas izliktot tikai centrā. Nav pensionāru aktīvistu, kuri palīdzētu būt aktīviem.

Pirms daudziem gadiem aktīvu pensionāru bija daudz. Organizējām pasākumus gan paši, gan ar citu novadu cilvē-

Dejo „Taureniši”.

Kopā ar audzinātāju Zintu Jefimovu dzied mazās pirmsskolas meitenītes.

Pasākumu vada Gita Dzene.

Pasākuma apmeklētāji.

Spēlēja grupa „Draugi”.

kiem. Žēl, bet daudzu no viņiem vairs nav mūsu vidū... Viņi jau skatās no mākoņu maliņas...

Mūsu pagastā ir apmēram 148 pensionāru. Viņu vidū ir daudz zinošu, ar

labām organizatora spējām, varētu daudz ko darīt.

Vēlējums – jāņem organizatoriskais darbs pašu rokās. Organizēsim lielo saimi darbam, lai varētu visus vienot kopīgā lietā. Nebūsim tikai protestētāji, kļūdu meklētāji. No Mētrienas iedzīvotājiem katrs piektais iedzīvotājs ir pensionārs. Tas ir liels skaitlis. Esmu pārliecināta, ka 2019. gadā tādi cilvēki atradīsies,

kas mūsu dzīvi padarīs gaišāku.

Mētrienas nākotne ir ne tikai jaunās, bet arī vecākās paaudzes rokās.

**Eleonora Rimša
Solvitas Stulpiņas foto no pasākuma senioriem**

Ligita Tumanova Labā spītība

MĒNEŠA JUBILĀRE

Ligita. Labā spītība.

Šoreiz ne par gadiem, kaut arī to pūrs pieritējis gana bagāts. Šoreiz par to labo spītību, kas dzen paveikt padarāmus un nepadarāmus darbus. Kur gan audzis tas spēks un apziņa celt kā skudrai nastu un aiznest to līdz galam? Cik tad viegls vai grūts ir tas mūža gājums?

Prasu Ligītai par bērniību – viegli vai grūti, jo tie gadi jau nekāda cukurmaize nebija. Ligita saka – nav jau ar ko salīdzināt. Tuvumā bērnu vienaudžu nebija. Tā ikdiena ģimenes lokā un arī vienai – kāda bija, tāda bija. Darbi visiem kopā, vienlaigā viegli vai smagi, bija jāpadara.

Skolas gaitas – Kalna skola. Kā pirmdienā ar zirdziņu aizveda, tā skolā līdz sestdienai. Pēc pamatskolas – Smiltene un tehnikums vēl tālāk. Jāpaļaujas uz diezgan nenoteiktiem satiksmes autobusiem un veiksmi.

Vēlāk darbs saimniecībā Saikavā, tad Mētrienā. Tāpat mājās, ģimene ar Jāni, meitiņas, jaunības spēks un prieks.

Un cik tad spēka vajag, kad pavisam jauna sieva ar trim mazām meitiņām palika viena, kad viens pēc otra īsā laikā pa skuju taku aiziet visi ģimenes vīrieši...

Ligita saka – mamma teica, bērniņus es tev palīdzēšu izaudzēt, bet ar visiem darbiem tev jātiek galā pašai.

Atceros, reiz Aiga teica – mani bērniņi vēl pavisam mazi, es ar baltu skaudību skatos, kā Ligita ar savām trejmeitiņām – viens – divi – ar darbiem galā, kad gan man tā būs...

Laikam jau atliek pēc dzīves pavēles tai vāveres ritenī iekāpt, un tur palikt ir pat labi.

Pieaugušās meitas, Laimonis, ģimene, draugi, darbabiedri, kaimiņi un daudzi citi – visi ik pa laikam tiek ievilkti kādos pasākumos gan sieviešu klubiņa paspārnē, gan citādi. Kā jubilejas reizē teica Ligitas kurša biedrs Jānis – tas labais dullums un tie tavi daudzie kolhozi! Visus pat neno-saukt!

Reizēm es esmu pat dusmojusies uz Ligītu, kad viņa neatlaidīgi aicina atkal kādā pasākumā piedalīties un savas personīgās vai ģimenes lietas atlikt. Bet ir labi, ka ir tāds urdītājs un nemiera gars. Viegli tas noteikti nav.

Lai nu Tev, Ligītiņ, pietiek gan spēka, gan spīta!

**Skaidrīte Putna
Solvītas Stulpiņas foto**

2019. gada 2. februāris.

2011. gada 5. februāris
– stila pārvērtības veikalā
„Rēzija”.

2010. gada 2. marts.

2011. gada 9. marts – nodarbības „Apiņu
kalts” virtuvē.

Ligita draugu un kolēģi vidū svin 70 gadu jubileju.

Jaunās grāmatas

Ulda Neiburga grāmatā „**Grēka un ienaida liesmās!**” Latvijas Otrā pasaules kara stāsti” apkopoti 33 stāsti – raksti, kas savulaik publicēti laikrakstā “Latvijas Avīze” un žurnālā „Mājas Viesis”.

Tie ir pārstrādāti un papildināti ar pēdējos gados apzinātiem jauniem vēstures dokumentiem un pētījumiem, aculiecinieku liecībām un atziņām, kas diskusijās par Latvijas Otrā pasaules kara vēsturi izskanējušas publiskajā telpā. Nacionālie partizāni 1941. gada vasarā, nacistu organizētā ebreju un romu iznīcināšana, Sarkanās armijas veiktā Rēzeknes bombardēšana un Jelgavas nopostīšana, latviešu leģionāri 1944. gada cīņās pie Mores un Ziemassvētku kaujās Kurzemē ir tikai daļa no tēmām, kas atklātas grāmatā. Tās varoņi ir arī ļoti pretrunīgi vērtētas, ar varonības vai nodevības auru apvītas personas – Herberts Cukurs, Vasilij Kononovs, Roberts Rubenis, Ernests Laumanis un daudzi citi. Ikviens raksts atklāj divu svešu totalitāru lielvaru – Padomju Savienības un nacistiskās Vācijas – okupācijas varu klātbūtni Latvijā. Grāmatā apkopoti aculiecinieku stāsti, dokumenti, fakti un līdz šim nepublicēti fotomateriāli. Grāmatā ietvertie raksti ir veltīti tām Otrā pasaules kara vēstures norisēm Latvijā, kas pēc kara ir bijušas vai nu sagrozītas, vai noklusētas padomju okupētajā Latvijā un vismaz daļēji neērtas arī latviešu trimdā Rietumos. Daudzi no šiem tematiem ir izrādījušies pretrunīgi un aktuāli vai arī aizmirsti un neērti vēl šodien.

Varlama Šalamova grāmatā „**Kolimas stāsti**” ir viena no šīm zemāzīņu uzrunājošām grāmatām, jo tā liek lasītājam izdzīvot kāda likteni. Gluži nemanāmi lasot, šķiet, ka fiziski var sajūst no vienas puses milzīgo nogurumu un cīņu ar ikdienas necilvēcīgajiem apstākļiem, bet no otras - šo neapturamo vēlmi dzīvot. Šķiet, ka nekad cilvēkam nav bijusi tik liela vēlme izdzīvot kā brīdī, kad viņam aiziešana būtu gandrīz vai atvieglojums. Autors lasītāju uztver kā zinošu un kompetentu, tādēļ neapgrūtinā nedz sevi, nedz lasītāju ar vēstures pasniegšanu. Katram pašam pirms sākt lasīt „Kolimas stāstus” ir jābūt gana zinošam, lai saprastu, kas ir GULAGs, kas ir „Daļstroj” un kas ir nāves mašīnērija, ko sauc par „Kolimas trasi”. Autors par savu galveno uzdevumu uzskata izglītēt lasītāju sajūtas.

Grāmata veidota no atsevišķiem stāstiem, kur katra centrs ir kas atšķirīgs un

tāds, kas katru šo stāstu padara unikālu, turklāt nevis tekstuāli, bet sajūtu ziņā. Kāda stāsta centrā ir cilvēks, kurš nevēlas mirt, kāda cita – sistēma pēc būtības. Un te pat nav būtiski, ka kāds varbūt nejūtas vēsturē tik komfortabli, lai zinātu vēstures niansas, jo šīs autora sniegtās sajūtas ir vislabākās skolotājas, kas gluži nevilus liek novērtēt savu dzīvi, jebkuru ikdienas grūtību uztvert kā nieku salīdzinājumā ar reiz spēcīgu cilvēku piedzīvoto. Un šie cilvēki ir spēcīgi, jo, lai cik novārdzis būtu viņu ķermenis, viņu gars ir nesalaužams, un tikai tāpēc, ka tas ir vērtīgākais, kas viņiem ir palicis.

Tālajā 1995. gadā Dagnija Zigmonte savu romānu „**Pavasara krustceles**” publicēja turpinājumos presē. Aizvadītā gada beigās viņas darbs beidzot izdots vienā grāmatā. Romantisks laikmetu iezīmējošs stāsts dažāda vecuma lasītājiem. Romāna darbība noris laikā, kad tas publicēts, deviņdesmitajos. Galvenā stāsta līnija ir par divu jauniešu, pil-sētnieces Marutas un laucinieka Haralda, mīlestību. Abu jauniešu ģimenēm ir gluži atšķirīgas intereses un viņi izaicina vecākus ar savu mīlestību. Tas viss norisinās uz deviņdesmito gadu Latvijas vēstures fona – pēc neatkarības atgūšanas valstī norisinās īpašumu atdošana īpašniekiem, kam tie atņemti padomju laikā. Tā gadījies arī ar saimniecību „Mežalesiņi”. Marutas tēva senči no tās izraidīti, vēlāk bez ļauniem nodomiem saimniekot sāka Haralda vecāki, bet neatkarības gados Pakalni nāk Mežalesiņus atprasīt un Ozoliem jādomā, ko darīt tālāk ar savu dzīvi. Šajā grāmatā ir daudz par deviņdesmito gadu sākumā notikušo īpašumu denacionalizācijas procesu, kolhozu likvidēšanu un tam sekojošajām jaunajām grūtībām lauksaimniekiem un zemkopjiem, lētās ārvalstu produkcijas iepludināšanu Latvijā, biznesa bīstamajiem pagriezieniem un nepieciešamības pēc apsardzes jaunajiem uzņēmējiem, banku nesamērīgajām kredītu likmēm un zudušajām paaudzēm.

Latviešu rakstnieces Dainas Šadres grāmatā „**Sens attēls**” ir viss: mīlestība, naidis, nodevība, bez vainas vainīgie un noslēpumi, kuriem jātop atklātiem. Viss sākas ar kādu nekaunīgu lauku lūriķi, kurš no Rīgas atbraukušai atpūtniecei uzglūn pēc pirts, brīdī kad viņa kaila peldas dīķī. Tobrīd ne Rīgas skaistule, ne nekaunā vēl nezina, ka

nākotnē viņu ceļi krustosies. Viņiem pat nav ne mazākās nojausmas, kā viņus abus saista slepkavība nomaļā lauku mājā. Likteņu līkloči, traģiskais mijiedarbība ar komisko, pagātnē krustdūrienā ar tagadni un nākotni...Jau ar pirmajām lappusēm grāmata paņem un nelaiž vaļā. Ļoti labs sižets, aizraujoši notikumi, intriga, kas tiek noturēta līdz grāmatas beigām.

Mūsdienu ironisko detektīvromānu sērijā Izmeklē Anna Elizabete iznākusi devītā Daces Judinas grāmata „**Amnēzija**.” Annas Elizabetes un Mika Kaķīša medusmēnesi izjauc Rīgā uzradusies melno džipu banda, kuras ālēšanās biedē iedzīvotājus. Pēdējais upuris – četru auto pārbraukts akls vīrietis... Pēdas aizved līdz partijai Mājai un Ģimenei, kuras jaunais vadonis turpina īstenot bojā gājušā multimiljonāra Jāņa Pērkona idejas. Pastaigājoties ar suņiem, Kārlis Mežāju šosejas piesnigušajā grāvī atrod pagasta priekšnieces Maigas Lācītes apledojušo galvu. Izskatās, ka to kāds ir noplēsis. Naktīs Pūču salas parkā kļīst divainas ēnas. Kādu rītu pie Bergu nama ārdurvīm klauvē pārsalusi un atmiņu zaudējusi jauna meitene, bet pēc pāris dienām no profesora Mihailova privātklīnikas izbēg Zane Zālīte, kura nolēmusi par savu neizdevušos dzīvi atbērties visiem, bet vispirms - Annai Elizabetei...

Rolanda Priverta grāmata „**Nebaidies ne no kā**” ļaus lasītājiem ielūkoties tur, kur neviens latviešu rakstnieks, šķiet, nekad nav ielūkojies un diez vai kādreiz ielūkosies. Grāmatas autors ir Latvijas pazīstamākais narkotiku kontrabandists, un nav izslēgts, ka būs ne mazums cilvēku, kas grāmatā „Nebaidies ne no kā” mēģinās saskatīt tikai un vienīgi narkotiku slavinājumu. Taču patiesībā jaunā grāmata ir kaut kas pilnīgi cits: autors maksimāli atklāti un godīgi stāsta gan par grūtībām un cīņu ar tām, kas ir labākais ceļš sevis pilnveidošanai, gan par apstākļiem, kas ļauj cilvēkam, ja viņš to pa īstam grib, kļūt labākam, – lai cik nepatīkams arī būtu šis process. Šī grāmata ir kontrabandista dzīves stāsts. Citiem vārdiem, tā ir stāsts par dzīvi ārpus sistēmas, ārpus sabiedriskās morāles “kastēs” un bieži vien arī ārpus likuma. Ar to pietiktu, lai kāds apzinīgs cenzors norakstītu šo grāmata kā nevēlamu vai pat bīstamu.

Uz Rodikas Dēnertes romāna „**Zahe-
ra viesnīca**” vāka ir arī apakšvirsraksts:

turpinājums no 9. lpp.

romāns par kārdinājumu. Un kārdinājumu šie ir pārpārēm. Viesnīcā, kurā ik dienu pulcējas Vīnes ievērojamākie ļaudis, notiek spēles ar varu, naudu, reputāciju, jūtām un likteņiem – tas ir izaicinājums, kuram pretoties grūti pat labākajiem. Ja vienā vārdā jāatbild uz jautājumu, kā šajā grāmatā ir vairāk – vēstures vai likteņu, atbilde būtu: visvairāk te izjūtama deviņpadsmitā un divdesmitā gadsimta mijas Vīnes gaisotne. Šarmanta, krāšņa pilsēta, kuras notikumu epicentrā atrodas Operas (vēlāk Zahera) viesnīca un tās viesu kaislības. Romāns sākas viegli trillerīgā noskaņā – no gripas mirst Eduards Zahers un viņa atraitnei, trīsdesmitgadnieci Annai, ir divas iespējas: turpmākajā dzīvē pajauties uz vīratēva gādību vai mēģināt vienai noturēt vīra biznesu. Anna izvēlas otro, un kopš šī brīža itin visam Zahera viesnīcā jānorit nevainojami. Lai paturētu mājas, jaunā sieviete ir gatava strādāt pati un nostrādāt citus... bet tas nozīmē, ka viesnīca turpinās darbu. „Zahera viesnīca” ir mazliet nostalgisks, bet daudzkrāsains un intriģējošs vēstījums par aizgājušo laiku un zudušo pasauli, no kuras līdz mums, nākotnes nemierīgajiem cilvēkiem, nonākušas vien skaistas leģendas un Zahera tortes recepte.

Lūka Alnata romāns „Mums pieder debesis” atsauc atmiņā Deivida Mičela, Džodijas Pikultas un Džona Grīna sarakstītos darbus.” Angļu rakstnieks un žurnālists, savā debijas romānā raksta par to, ka ceļš no ceībām līdz izmisumam un atpakaļ nekad nav tik vienkāršs, kā kādam varētu šķist, tomēr arī vissalauztākās sirdis iemācās pukstēt no jauna. Lūka Alnata debijas romāns „Mums pieder debesis” pārliciecināši apgāž vispārpieņemto uzskatu, ka emocionāli dziļi romānu labāk spēj sarakstīt sievietes nekā vīrieši. Literārā meistarība un gluži vai dramatiskā intensitāte stāstā par tēva mīlestību, kas nepakļaujas pat saprāta balsij, paņem lasītāju savā varā no romāna pirmajām lappusēm un neatlaiž līdz pēdējai. No angļu valodas tulkojusi Maija Opse.

Materiālu sagatavoja J. Vītola

Paldies visiem, kas bija kopā ar mani sāpju brīdī, pavadot tēti kapu kalniņā. Paldies Melitai Grudulei, Mētrienas pamatskolas kolektīvam, Mētrienas pagasta pārvaldei, mani dejotājiem.
Solvita Stulpiņa

Raudzīties drošu skatu,
Paturēt siltumu smaidā,
Nosargāt laimi sirdī,
Gribēt mazliet vairāk par gribu,
Starot mazliet tālāk par staru,
Mīlēt ar mīlestību.

(M. Laukmane)

Mīļi sveicam mūsu krustmāti
Līgitu Tumanovu skaistajā
jubilejā!

Lai dzīvesprieks, veselība un
daudz jauku ceļojumu!

Tavas „Saulgriezes”

Tu esi cilvēks,
kam sapņi kabatā sēž
un katru ikdienas soli
uz saulstaru takas pusi vērs!

(Dzidra Medvedjeva)

Sveicienus sūtam **Ligitai Tumanovai** skaistajā dzīves jubilejā!

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Kad grūti smeļies, dziedī, dejo.
Kad viegli nekad neskaties atpakaļ,
ejot pa dzīvi!

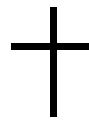
Sveicam **Arni Mūrmani** nozīmīgajā dzīves jubilejā!

Lai veselība un raits dejas solis!
SDK „Mētra” un vadītāja

LĪDZJŪTĪBA

Priedes sērās šalko klusi,
Bērzi zaļās galvas liec.
Kādēļ, sirds, tu aprimusī?
Vēl tik maz zem saules iets.

2019. gada 13. februārī 43 gadu vecumā miris Oļegs Kondratjevs.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.
(Z. Vijupe)

Mūsu patiesa līdzjūtība **Solvitai**, tēti aizsaules ceļā pavadot.

Biedrības „Ābele” dalībnieces

Lai paliek ābele, ko iestādīju
Un vārds, ko kādam teicu mierinot
Lai godīgs darbs bez skaļuma ir vainags
Pie zemes vārtiem, ko man līdzi dot.
(K. Apškrūma)

Izsakām līdzjūtību **Solvitai** un pārējiem piederīgajiem, tēvu mūžībā pavadot.

„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

Cik daudz prieka, cik daudz bēdu
Glabā tēva mūža stāsts.
Tomēr visiem laikiem pāri
Liecās dzimtās zemes glāsts.

Izsaku līdzjūtību **Solvitai Stulpiņai**, pavadot tēvu smilšu kalniņā.

Teresa Timofejeva

Tālu gāju grūtu mūžu,
Daudz darbiņu padarīju;
Nu apsīka mani solī
Baltā smilšu kalniņā.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Andrim Jaško, brāli smilšu kalniņā pavadot.

Bijušie kolēģi Mētrienas pamatskolā

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Bege-Begge, Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā.
Tālr. 25767030